

סכסוך בני זוג שהתגרשו על דמי הזכאות של דירה בהגרלה

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ובירורי יוחסין

נימוקי דין תורה זה מתוך הנפסק באחד מסניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

תיק מס' 2631.

נידון לפני הגרמ"ה בין שני צדדים חתן וכלה לפני החתונה שנרשמו לדירה בזכאות של משרד השיכון ועלו בגורל, וטרם נבנה הבנין כבר נישאו והתגרשו. והשאלה איך מחלקים את הזכאות, וצדדי הנידון האם יש בזה ממשות, והאם יש בזה בעלות ותביעה מא' על השני לחתום לו. כי אם אין מממשים את הזכות חוזרת להם זכות להשתתף בהגרלה בעתיד, לכל אחד לחוד. ואם יהיה רשום שקיבלו כל אחד מהם לא יהיה זכאי בעתיד.

אחרי בירור כל הטענות ואין סתירות בין הצדדים הוכרע למעשה: שמסתמא כשם ששותפות חל בקנין דהטילו מעות לכיס, כך הרישום והחתימה בטפסים יחד שהביא לזכאות היינו שותפות. ושותפים שחולקים מחלקים ביניהם הריווח בשווה, בר ממה שהושקע בקרן ע"י כל אחד. ובזכאות אין השקעת הקרן. וכיון שכל אחד מגיע לו חצי, אם ימכרו לאחרים יחלקו בשווה, ואם לאו יכולים לומר זל"ז גא"ג. אבל אם הזכאות העתידית שווה לאחד מהם יותר מהכסף שיכול לקבל מאחרים או משכנגדו, ואם ימכור לאחר או לשכנגדו הרי ימחק לצמיתות מהאפשרות לזכות, בזה נראה שצודק המתנגד דכל החיוב לחתום זל"ז הוא כדי למנוע הפסד, ומדין השבת אבידה. ובאבידה שלך קודם לכל אדם מאפס כי לא יהיה בך אביון.